

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ १३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ यथाशिवमयोविष्णुरेवंविष्णुमयंजगदितिस्मृतौ
दार्ष्टान्तिकंजगतोविष्णुमयत्वंपूर्वयोःपर्वणोर्विष्णोर्विश्वरूपप्रकाशनेनव्याख्यातं अथदृष्टांतीकृतंविष्णोःशिवमयत्वंव्याचिरव्याप्तुःशतरुद्रियमारभते तदुपोद्घातत्वेनाश्वत्थामास्त्राभिभवतावद्वर्शयति तत्प्रभग्नबलं

भीमसेनस्यराजेंद्रपश्यतांसर्वधन्विनां ॥ तं दृष्ट्वा प्रद्रुतैरश्वैरपकृष्टं रणाजिरात् ॥ २८ ॥ दध्मौ प्रमुदितः शंखं बृंहंतमपराजितः ॥ ततः सर्वे च पंचालाभीमसेनश्वपां
डवः ॥ २९ ॥ धृष्टद्युम्नरथं त्यक्त्वा भीताः संप्राद्रवन्दिशः ॥ तान् प्रभग्नान्स्ततो द्रौणिः पृष्ठतो विकिरन् शरान् ॥ १३० ॥ अभ्यवर्तत वेगेन कालयन्यां दुवाहिनीं ॥ ते वध्य
मानाः समरे द्रोणपुत्रेण पार्थिवाः ॥ द्रोणपुत्रभयाद्राजन्दिशः सर्वाश्च भोजिरे ॥ १३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामप
राक्रमे द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच तत्प्रभग्नबलं दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ न्यवारय दमेयात्मा द्रोणपुत्रजये
प्सया ॥ १ ॥ ततस्ते सैनिकाराजन्नैव तत्रावतस्थिरे ॥ संस्थाप्य मानायत्नेन गोविंदेनार्जुनेन च ॥ २ ॥ एक एव च बीभत्सुः सोमकावयवैः सह ॥ मत्स्यैरन्यैश्च सं
धाय कौरवान्संन्यवर्तत ॥ ३ ॥ ततो द्रुतमतिक्रम्य सिंहलांगूलकेतनं ॥ सव्यसाचीमहेष्वासमश्वत्थामानमब्रवीत् ॥ ४ ॥ या शक्तिर्यच्च विज्ञानं यद्दीर्यं यच्च पौरु
षं ॥ धार्तराष्ट्रेषु या प्रीतिर्द्वेषोऽस्मासु च यच्च ते ॥ ५ ॥ यच्च भूयोऽस्ति ते जस्ते तत्सर्वं मयि दर्शय ॥ स एव द्रोणहंता तेदर्पं छेत्स्यति पार्षतः ॥ ६ ॥ कालानलसमप्रस्यं हि
षतामंतकोपमं ॥ समासादय पांचाल्यं मांचापि सहकेशवं ॥ दर्पेनाशयितास्म्यद्यतवो दृत्तस्य संयुगे ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच आचार्यपुत्रो मानार्हो बलवां
श्चापि संजय ॥ प्रीतिर्धनं जयेचास्य प्रियश्चापि महात्मनः ॥ ८ ॥ न भूतपूर्वो बीभत्सोर्वाक्यं परुषमीदृशं ॥ अथ कस्मात्सर्को ते यः सखायं रूक्षमुक्तवान् ॥ ९ ॥ सं
जय उवाच युवराजे हते चैव दृढक्षत्रे च पौरवे ॥ इष्वस्त्रविधिसंपन्नैर्मालवे च सुदर्शने ॥ १० ॥ धृष्टद्युम्ने सात्यकौचभीमे चापि पराजिते ॥ युधिष्ठिरस्य तैर्वाक्यै
र्मर्मण्यपि च घटिते ॥ ११ ॥ अंतर्भेदे च संजाते दुःखं संस्मृत्य च प्रभो ॥ अभूतपूर्वो बीभत्सोर्दुःखान् मन्युरजायत ॥ १२ ॥ तस्मादनर्हमश्लीलमप्रियं द्रौणिमुक्तवा
न् ॥ मान्यमाचार्यतनयं रूक्षं कापुरुषं यथा ॥ १३ ॥ एवमुक्तः श्वसनं क्रोधान्महेष्वासतमो नृप ॥ पार्थेन परुषं वाक्यं सर्वमर्मभिदागिरा ॥ १४ ॥

दृष्टेत्यादिना ॥ १ ॥ ततस्ते तव ॥ २ ॥ सोमकावयवैः सोमकानामवयवरूपैर्मांडलिकैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ उद्धतस्य उच्छास्त्रवर्तिनः ॥ ८ ॥ ९ ॥ युवराजे चेदिपतौ ॥ १० ॥ ११ ॥ अंतर्भेदे दृढ
यवैरुव्ये दुःखं पुत्रवधादिजं ॥ १२ ॥ अश्लीलं जुगुप्सितं अप्रियं परुषं ॥ १३ ॥ १४ ॥